

sledky, jež stížnost z tohoto hlediska vyvozuje, své úvaze podrobil. — —

Uznal-li nss, že žal. úřad právem popřel existenci první z podmínek, na nichž § 17 zák. o ss činí závislým nárok strany na přiznání odkládacího účinku, bylo stížnost již proto zamítnout jako bezdůvodnou, a nebylo třeba dále ještě uvažovati, zda strana v řízení správním druhou podmínku uplatňovala vůbec, a bylo-li povinností žal. úřadu, aby z moci úřední vyšetřil a zjistil, je-li v tomto případě i tato podmínka dána.

č. 4010.

Dávka z přírůstku hodnoty: * I. Převod nemovitostí provedený podle zák. o drobných pachtýřích z 27. května 1919 č. 318 Sb. za platnosti dávkového řádu z r. 1920 není osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty. — II. Dávka z přírůstku hodnoty není poplatkem ve smyslu § 30. zák. č. 318/1919.

(Nález ze dne 11. října 1924 č. 20.316/23.)

V ě c: Nadace Matěje H. v S., zastoupená patronátním úřadem v T. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Plat. rozkazem zem. insp. pro zem. dávky v Praze z 10. října 1922 vyměřena byla dávka z přírůstku hodnoty z převodu pozemku č. kat. — v S., náleževšího nadání Matěje H., který přiřčen byl usnesením okr. soudu v S. z 11. dubna 1921 na základě zák. z 27. května 1919 č. 318 Sb. o zajištění půdy drobným pachtýřům Janu K.

Rozhodnutím zsv-u v Praze ze 13. června 1923 byla zamítnuta stížnost zcizující nadace, která se opírala o námitku, že převod shora zmíněný jest od dávky z přírůstku hodnoty osvobozen, poněvadž výhoda poskytnutá převodům provedeným na základě zákonů záborových byla zavedena teprve ustanovením § 3 č. 3 d. ř. z r. 1922, jež platí pro převody ujednané teprve dne 23. května 1922 nebo později.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané vycházel nss z těchto úvah:

Převod, o nějž tu jde, proveden byl usnesením okr. soudu v S. z 11. dubna 1921, které nabylo právní moci před 23. květnem 1921. Převod nastal tudíž za působnosti řádu dávkového, vydaného nař. z 23. září 1920 č. 545 Sb. (§ 1, odst. 2 a § 30, odst. 1).

Tento řád dávkový, dle jehož ustanovení jedině posouditi jest otázku povinnosti k dávce z převodu nemovitosti za působnosti jeho nastalého, vypočítává v § 3 převody, které od dávky z přírůstku hodnoty jsou osvobozeny. Mezi těmito nejsou uvedeny převody na základě zák. z 27. května 1919 č. 318 Sb.

Přes to má stížnost za to, že převody na základě tohoto zák. provedené osvobozeny jsou od dávky z přírůstku hodnoty a dovolává se pro tento svůj názor ustanovení § 20 posléz uvedeného zák. o zajištění půdy drobným pachtýřům, který zní: »Veškerá právní a úřední jednání, směřující k provedení tohoto zák., jakož i příslušné protokoly a listiny

jsou osvobozeny od poplatků, — vyjímaje sporné řízení, poplatek z převodu práva vlastnického, poplatky vkladní, poplatky schovací, poplatky evidenční a poplatky ze smluv pachtovních.«

Názor stížnosti je mylný. Uvedeným ustanovením, které jako normu výjimečnou dužno vykládati striktně, poskytuje zákon osvobození jediné od poplatků, jimž by jinak příslušná právní a úřední jednání, protokoly a listiny dle zákoných norem o poplatcích podléhaly, tudíž jen od poplatků v technickém smyslu slova. To jde jasně na jevo zejména i z výjimek v cit. § 30 uvedených.

Dávka z přírůstku hodnoty není poplatkem v technickém smyslu slova, jak zřejmo z ustanovení § 89 obec. zřiz. pro Čechy, které přesně liší dávky od jiných platů pro účely obecní i z ustanovení zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. (finanční novely), který rovněž přesně rozlišuje mezi poplatky, které obce oprávněny jsou vybírat (§ 28) a mezi dávkami obecními, k nimž náleží i dávka z přírůstku hodnoty (§ 29 a 37).

Také se nevyměřuje dávka z přírůstku hodnoty z právního nebo úředního jednání, nýbrž z převodu nemovitosti.

Z toho jde, že dávka z přírůstku hodnoty nespadá pod pojem poplatků a že předpis § 30 zmíněného zák., v němž se mluví jen o poplatcích, se na ni nevztahuje.

Jelikož jediná námitka stížností vznesená, že převod, o nějž jde, jest na základě ustanovení § 30 zák. č. 318/19 od dávky osvobozen, jest neodůvodněna, bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti. — —

Č. 4011.

Obecní úředníci. — Státní občanství (Slovensko): I. Pouhé odstěhování do ciziny nepůsobí ztrátu tuzemského státního občanství. — II. Výkon advokacie v cizině není vstupem do služeb cizího státu podle § 9, odst. 2 zák. čl. L : 1879.

(Nález ze dne 11. října 1924 č. 17.063.)

V ě c: Dr. Boldizar Sz., bývalý fiskus města Trenčína, bytem v Budapešti, proti bývalému správnímu výboru župy Trenčianské o pensi.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-1, tehdy fiskus města Trenčína, podal dne 4. listopadu 1916 prosbu na zastupitelský sbor města Trenčína, aby se mu doba jeho soukromé advokátní praxe započítala do služební doby při městě ztrávené. Zastupitelský sbor města Trenčína na základě této prosby usnesením ze 4. prosince 1916 určil nárok žadatele na pensi počínajíc dnem 1. ledna 1908. Správní výbor municipální župy trenčianské toto rozhodnutí schválil usnesením z 31. října 1918.

Dne 16. července 1919 st-1 zažádal u městského výboru v Trenčíně za ustálení a vyasignování pense, ježto jakožto hlavní pravotár svobodného města Trenčína nebyl potvrzen ve svém úřadu. Udává, že ode dne 1. ledna 1912 byl městským výborem za městského pravotára substituován a ode dne 1. února 1915 za takového definitivně zvolen.